

Arrest

nr. 143 642 van 20 april 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 5 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 februari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van het dorp Massoudkhel, gelegen in het district Tagab in de provincie Kapisa. Uw overleden vader was een Pashtoun, uw moeder is een Tadzjiekse. Tijdens uw kinderjaren woonde u ook enige tijd in Kabul. U volgde er vier jaar les. Later, toen u ongeveer negen jaar oud was, keerden jullie naar Tagab terug. U bleef voornamelijk in huis. Later bent u gehuwd. U kreeg een dochter die momenteel ongeveer dertien jaar oud is en in Afghanistan woont. Om een u onduidelijke reden werd uw man vermoord door een zekere K., die later een talib bleek te zijn. Deze zelfde K. dwong u vervolgens tot een huwelijk. In de weken die volgden, heeft K. u ernstig mishandeld. U vluchtte naar het huis van uw moeder. U bleef nog drie dagen bij uw moeder alvorens Afghanistan te verlaten. Uw dochter moest u noodgedwongen achterlaten. Met een smokkelaar bent u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België gereisd. Op 15

september 2011 diende u in België een asielaanvraag in. Op 2 oktober 2013 besloot het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er geen geloof kon worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan de laatste jaren. Op 28 februari 2014 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) deze beslissing. De RvV oordeelde dat u niet aannemelijk maakte van Afghanistan afkomstig te zijn, noch de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Hiertegen diende u geen cassatieberoep in.

Op 2 april 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U houdt vast aan uw verklaarde problemen met uw tweede echtgenoot K.. U voegt hieraan toe dat uw tweede echtgenoot u heeft verkracht wanneer u weigerde met hem te huwen. Hierna was u verplicht om met hem te huwen. Dit heeft u tijdens uw eerste asielaanvraag niet verteld omdat u een mannelijke tolk had. U vreest gestenigd of verbrand te worden door uw tweede man in geval van een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Ook stelt u dat u - omdat u bent weggelopen van uw tweede echtgenoot - in Afghanistan scheef bekeken zult worden. Tevens gaat u er niet mee akkoord dat in het kader van uw eerste aanvraag werd besloten dat u niet van Tagab afkomstig bent. U legt volgende documenten neer: een brief van uw Belgische advocaat, twee brieven met kopieën van de identiteitskaarten van de schrijvers ervan en een nationaliteitsbewijs afgegeven door de Afghaanse ambassade in Brussel.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In het kader van uw tweede asielaanvraag houdt u vast aan uw verklaarde problemen ten tijde van uw eerste asielaanvraag waardoor u niet naar Afghanistan kunt terugkeren (CGVS, p. 6). U voegt hieraan toe dat u door uw tweede echtgenoot K. werd verkracht wanneer u weigerde met hem te huwen waarna u verplicht was met hem te huwen (CGVS, p. 7). Tevens gaat u er niet mee akkoord dat in het kader van uw eerste aanvraag werd besloten dat u niet van Tagab afkomstig bent (CGVS, p. 6). U legt een brief van uw Belgische advocaat, twee brieven met kopieën van de identiteitskaarten van de schrijvers ervan en een nationaliteitsbewijs afgegeven door de Afghaanse ambassade in Brussel neer.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 1 augustus 2014 uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan, noch aan uw Afghaanse nationaliteit. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een zicht geeft op uw nationaliteit(en) en eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw nationaliteit(en), werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u immers evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk (CGVS, p. 12).

Hierop herhaalde u uw eerdere verklaringen omtrent uw Afghaanse afkomst en verklaart u dat u niet in Iran of Pakistan heeft gewoond en dat men dit kan merken aan uw accent (CGVS, p. 12). Het louter herhalen van uw verklaard verblijf in Afghanistan dat reeds als ongeloofwaardig werd beschouwd, kan echter geen ander licht werpen op deze vastgestelde ongeloofwaardigheid. Uw beweerd accent of dialect kan evenmin aantonen dat u tot uw beweerd vertrek in 2011 in Tagab zou hebben gewoond.

Ook uw overige verklaringen en de door u neergelegde documenten in het kader van uw tweede aanvraag kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaard verblijf in Afghanistan en uw verklaarde asielproblemen geenszins herstellen. Integendeel, ze bevestigen de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid aangaande uw voorgehouden verblijf in Afghanistan en uw asielproblemen.

Ten eerste moet worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste asielaanvraag stelt de naam Alasay te hebben gehoord, maar dat u niet weet waar het is (CGVS eerste aanvraag, p. 15). Wanneer u vervolgens verteld werd dat Alasay een district naast Tagab is, stelt u dit niet te weten (CGVS eerste aanvraag, p. 15). Tijdens uw tweede aanvraag daarentegen vermeldt u spontaan dat de rivier die nabij uw dorp stroomt, van Alasay komt (CGVS, p. 9). Gevraagd naar wat Alasay is, stelt u dat het een andere regio, een district is (CGVS, p. 9). De vaststelling dat u tijdens uw eerste asielaanvraag niet wist dat Alasay een zeer nabijgelegen district is en u deze regio niet kon situeren doch dit wel kon tijdens uw tweede aanvraag, wijst op het ingestudeerd karakter van deze kennis tijdens uw tweede aanvraag. Geconfronteerd met uw verklaringen hieromtrent tijdens uw eerste aanvraag, stelt u toen niet op uw gemak en zenuwachtig te zijn geweest omdat er u werd verteld dat men enkele door u opgesomde dorpen niet konden terugvinden (CGVS, p. 10). Dit is echter geen reden om toen niets over Alasay te kunnen vertellen.

Een verdere bevestiging van het ingestudeerde karakter van uw kennis tijdens uw tweede asielaanvraag wordt gevonden in de vaststelling dat u verklaart dat 1, 2 en 5 Afghani steeds munten zijn geweest doch nooit biljetten (CGVS, p. 11). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat er tussen 1992 en 2005 enkel bankbiljetten van 1, 2

en 5 Afghani in omloop waren en dat in 2005 deze bankbiljetten werden vervangen door munten. Geconfronteerd met bovenstaande vaststelling, ontkent u dit (CGVS, p. 11). Aangezien u verklaart heel uw leven in Afghanistan te hebben gewoond, is deze onwetendheid uiterst opmerkelijk, ook al zou u slechts vier jaar naar school zijn gegaan en een huisvrouw in Afghanistan zijn geweest. Dit doet vermoeden dat u voor langere periode buiten Afghanistan woonachtig bent geweest.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat u stelt dat zowel u als uw tweede echtgenoot K. Pashtounen zijn afkomstig van de Safi stam (CGVS, p. 4). Gevraagd of de Safi stam is onderverdeeld in substammen ontkent u dat dit in uw regio het geval was en stelt u dat dit misschien het geval is in andere regio's (CGVS, p. 4). Wanneer u vervolgens wordt uitgelegd dat iedere Pashtoustam verschillende substammen heeft en Safi ofwel zelf een substam is ofwel zelf verschillende substammen heeft, stelt u dat de Safi stam een grote stam is met onderdelen en dat die onderdelen andere namen hebben en dat iedereen een familienaam of zo heeft gekozen (CGVS, p. 5). Wanneer vervolgens gevraagd werd of u namen kon geven van deze onderdelen van de Safi stam, stelt u dit niet te weten en zegt u al vragend "Mohammad Zai" om vervolgens te herhalen dat u het niet weet en dat u het zich niet kunt herinneren (CGVS, p. 5). Van u die zelf verklaart dat uw vader een Pashtoun was, is het uiterst bevreemdend dat u geen substammen van de Safi stam kunt opsommen.

De twijfels over uw afkomst en verblijf in Afghanistan worden verder versterkt door het feit dat u tijdens uw eerste asielaanvraag helemaal niet op de hoogte was van de algemene en politieke situatie in uw beweerde regio en land van herkomst. Zo wist u niet of er in het afgelopen decennium al dan niet verkiezingen gehouden werden in Afghanistan (CGVS eerste aanvraag, p. 16). Zelfs indien u weinig deelnam aan het sociale leven en indien rekening gehouden wordt met de situatie van de Afghaanse vrouw kan aangenomen worden dat het u zou zijn opgevallen of er in Afghanistan al dan niet ooit verkiezingen en hiermee gepaard gaande campagnes hebben plaatsgevonden. U stelde verder te weten dat Karzai de president van Afghanistan is maar dit zou u pas in België hebben vernomen (CGVS eerste aanvraag, p. 16). Het valt moeilijk in te denken dat een inwoner van Afghanistan niet weet wie de verkozen president van het land is. Voorts kon u geen enkele uitleg geven bij andere belangrijke politici en krijgsheren die de (recente) geschiedenis van Afghanistan mee hebben bepaald. De naam Burhanuddin Rabbani zei u niets, hoewel de man in de jaren negentig president van Afghanistan was (CGVS eerste aanvraag, p. 8). Evenmin kon u de naam Najibullah thuisbrengen (CGVS eerste aanvraag, p. 7). Tijdens uw tweede asielaanvraag haalt u echter spontaan het regime van Najib en diens val aan waarna u Kabul zou hebben verlaten (CGVS, p. 8). Dit is uiterst bevreemdend en wijst weerom op het ingestudeerd karakter ervan. Over Gulbuddin Hekmatyar, een van de belangrijkste mujahedin die Afghanistan heeft gekend en tot op heden een invloedrijk opstandelingenleider, wist u eveneens niets te vertellen tijdens uw eerste aanvraag. Ook over Ahmad Shah Massoud, een nationale held voor de Afghaanse Tadzjiken, kan u niets zeggen (CGVS eerste aanvraag, p. 14). Als het Commissariaat generaal u vraagt of u zelf namen van politici of krijgsheren kan noemen, blijkt dit overigens niet het geval (CGVS eerste aanvraag, p. 8). Dat iemand die tot recent in Afghanistan zou hebben gewoond niet getuigt van enige kennis omtrent dergelijke zaken, is zeer ongeloofwaardig.

Van een Afghaanse vrouw kan niet verwacht worden dat zij volledig of gedetailleerd op de hoogte is van alle aspecten van de Afghaanse maatschappij en leefomgeving. Dat u evenwel een geheel gebrek aan kennis tentoonspreidt aangaande de algemene politieke aspecten van Afghanistan, is echter een zeer belangrijke vaststelling die niet toelaat geloof te hechten aan uw verklaringen betreffende uw herkomst.

Nog andere verklaringen toonden tijdens uw eerste asielaanvraag aan dat u niet in Tagab gewoond heeft. Zo verklaarde u voor de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 22.11.2011 dat u sedert 13 jaar in Tagab woonde. Gezien u in 1980 verklaart te zijn geboren, kan hieruit worden afgeleid dat u dan op ongeveer achttienjarige leeftijd naar Tagab terugkeerde. Echter, voor het CGVS zegt u dan weer dat u negen of tien jaar oud was toen jullie naar Tagab verhuisden (CGVS eerste aanvraag, p. 5). Als u gevraagd werd of u dan in Kabul woonde in de tijd van de mujahedin (1992-1996), zei u dat u zich dit niet kan herinneren (CGVS eerste aanvraag, p. 5). Op de vraag welk regime de macht had toen u naar Tagab terugkeerde, kon u ook geen antwoord geven (CGVS eerste aanvraag, p. 5). Echter, tijdens uw tweede aanvraag stelt u dat u na de val van Najib Kabul heeft verlaten en vervolgens naar Tagab verhuisde (CGVS, p. 8). Wanneer u tijdens uw eerste asielaanvraag verder gevraagd werd of er bij uw terugkeer in Tagab werd gevochten door de mujahedin of de Russen, stelde u dat u hoorde zeggen dat de Russen daar waren en dat ze vochten (CGVS eerste aanvraag, p. 7). U zegt ook: "Ik heb er niet echt herinneringen aan, ik kan niet zeggen of er oorlog was" (CGVS eerste aanvraag, p. 7). Het is niet geloofwaardig dat iemand die dergelijke oorlogssituatie zou hebben meegemaakt, zich dit niet zou kunnen herinneren.

Omwille van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaarde Afghaanse afkomst en Afghaanse nationaliteit.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over uw nationaliteit en uw werkelijk verblijf voor uw komst naar België, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over uw werkelijke nationaliteit en waar u voor uw aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke nationaliteit, uw herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Een asielaanvraag moet immers beoordeeld worden ten opzicht van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit.

Ook de door u neergelegde documenten in het kader van uw huidige aanvraag kunnen geenszins de geloofwaardigheid aangaande uw verklaarde Afghaanse afkomst en nationaliteit herstellen.

In verband met het door u neergelegde nationaliteitsbewijs afgegeven door de Afghaanse ambassade in Brussel, dient te worden vastgesteld dat dit document louter op basis van uw eigen verklaringen is opgesteld. De Afghaanse ambassade stelde reeds herhaaldelijk dat zij niet over een bevolkingsregister beschikt dat ze zou kunnen raadplegen voor het afleveren van documenten, en zelf hebt u er geen (identiteits)documenten neergelegd (CGVS, p. 8). U hebt er gewoon gezegd dat u Afghaanse bent en heeft er vermeld waar u naar school bent geweest en waar u heeft gewoond (CGVS, p. 8). Ook werd er een formulier met uw persoonsgegevens ingevuld op basis van uw verklaringen (CGVS, p. 9). Amper enkele uren na de aanvraag werd dit nationaliteitsbewijs reeds aan u afgegeven (CGVS, p. 8).

Betreffende de twee brieven met kopieën van de identiteitskaarten van de schrijvers ervan waarmee u wilt aantonen dat u Afghaanse bent en afkomstig bent van Tagab, moet het volgende worden opgemerkt. U stelt zelf dat u deze twee personen kende van uw verblijf in Kabul (CGVS, p. 8). Na uw beweerd vertrek naar Tagab verklaart u dat hun moeder onder het talibanregime nog twee of drie keer jullie is komen bezoeken in Tagab en dat jullie hierna geen contact meer met elkaar hebben gehad totdat jullie elkaar weer toevallig tegenkwamen in het Noordstation in Brussel (CGVS, p. 8). Aangezien het talibanregime in 2001 is gevallen, betekent dit dat deze personen afhankelijk zijn van uw verklaringen om te schrijven dat u tot uw vertrek in Tagab zou hebben gewoond. Hoe dan ook betreffen het gesolliciteerde documenten die geen enkel officieel karakter hebben en uw verblijf in Tagab, noch uw Afghaanse nationaliteit kunnen aantonen. Daarenboven bevatten deze twee brieven geen enkele informatie die bovenstaande onwetendheden aangaande uw herkomst kunnen weerleggen.

De brief van uw Belgische advocaat vermeldt louter de motieven voor het indienen van uw tweede asielaanvraag en kan geenszins bovenstaande vaststellingen weerleggen.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan uw Afghaanse herkomst en nationaliteit kan u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding op het feit dat het, gezien er geen geloof wordt gehecht aan uw Afghaanse herkomst, niet aangewezen is dat u naar Afghanistan zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 1, 12°, 48/3, 48/7 en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 4 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, artikel 3 van het EVRM alsook een schending van de beginselen van behoorlijk bestuur met name het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster vraagt in hoofdorde om haar als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om haar subsidiaire bescherming te verlenen en in meest ondergeschikte orde om de beslissing te vernietigen opdat er een nieuw onderzoek zou kunnen plaatsvinden.

2.1.2. Stukken

Verzoekster voegt bij haar verzoekschrift een kopie van haar paspoort met visa voor Japan, een aantal foto's en een huwelijksakte.

Met een aanvullende nota met begeleidende brief van 22 december 2014 voegt verzoekster nog 5 stukken toe waaronder een rapport van een psychotherapeut, een omslag, foto's, een taskara met vertaling alsook de huwelijksakte met vertaling. Ter terechtzitting wordt nog een stukkenbundel met inventaris neergelegd. De stukken betreffen onder meer een aantal originele foto's, de originele huwelijksakte alsook verzoeksters originele paspoort.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De beslissing inzake verzoeksters tweede asielaanvraag wijst haar asielaanvraag in hoofdzaak af om reden dat *"(...) Ook uw overige verklaringen en de door u neergelegde documenten in het kader van uw tweede aanvraag kunnen de geloofwaardigheid van uw verklaard verblijf in Afghanistan en uw verklaarde asielproblemen geenszins herstellen. Integendeel, ze bevestigen de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid aangaande uw voorgehouden verblijf in Afghanistan en uw asielproblemen. (...)".*

Verzoekster betoogt in haar verzoekschrift als volgt:

"In toepassing van artikel 39/76 vreemdelingenwet, haalt verzoekster nieuwe elementen aan. Verzoekster heeft immers gedurende het gehoor voor het CGVS niet haar werkelijke asielmotieven uiteengezet. Verzoekster werd in Afghanistan en in Japan (zie infra) mishandeld door haar tweede echtgenoot, K. (of ... of ... geschreven) S. M. S.. K. S. M. S. is een befaamde zakenman in Afghanistan, Japan en Dubai die, volgens de herinneringen van verzoekster, voor het bedrijf Toyota zou werken. Hij heeft banden met de belangrijkste politici in Afghanistan, tot de omgeving van de President. Verzoekster durfde daarom tot nu toe niet de waarheid te vertellen omdat ze schrik had dat haar echtgenoot haar zou kunnen terugvinden indien ze zijn naam en gegevens aan de asielinstanties zou meedelen. Omwille van de mishandelingen, lijdt verzoekster bovendien aan zware psychologische problemen die haar in de onmogelijkheid hebben gebracht om de waarheid te vertellen. Zij wenst echter vandaag de waarheid te vertellen hoewel ze nog steeds met zeer veel moeilijkheden over haar verleden kan spreken. Verzoekster had bovendien schrik om aan de Belgische asielinstanties de waarheid te vertellen nu haar echtgenoot, de actor van vervolging, ook banden heeft met de Afghaanse en Japanse autoriteiten. Hierdoor ging verzoekster ervan uit dat zij niet de waarheid kon vertellen aan de asielinstanties, uit schrik voor represailles voor zichzelf, maar ook voor haar familie die nog in Afghanistan is."

Verzoekster brengt met haar verzoekschrift een nieuwe versie van haar asielrelaas waarbij de grond van de zaak dezelfde blijft. Meer bepaald zou verzoekster haar land zijn ontvlucht omwille van de vele en zware mishandelingen van haar tweede echtgenoot.

De Raad stelt echter vast dat het relaas op diverse punten tegenstrijdig is aan haar eerdere verklaringen. Zo heeft verzoekster steeds verklaard dat haar eerste man gedood werd door haar tweede echtgenoot, K. een taliban-aanhanger terwijl zij in onderhavig verzoekschrift voorhoudt dat haar eerste echtgenoot is omgekomen tijdens gevechten; verzoekster verklaarde bij haar eerste asielaanvraag dat zij vijftien dagen na haar huwelijk met haar tweede echtgenoot het land verlaten heeft terwijl zij bij haar tweede asielaanvraag verklaarde dat haar vertrek uit Afghanistan plaatsvond twee maanden na haar huwelijk. In haar verzoekschrift houdt zij daarentegen voor dat zij haar tweede echtgenoot - die niet langer een taliban-aanhanger blijkt te zijn maar een befaamde zakenman - in 2005 huwde, hem in 2006 in Japan vervoegde en hem verliet in 2008 waarop zij terugkeerde naar Afghanistan. Verzoekster heeft

ook steeds voorgehouden dat haar vader een schoonmaker van kantoren in Kabul was terwijl zij thans beweert dat haar vader een leraar was. Verzoekster heeft ook steeds voorgehouden dat haar vader overleden is toen zij 10 of 11 jaar was terwijl zij in onderhavig verzoekschrift stelt dat haar vader in 2008 na haar terugkeer uit Japan ontvoerd en mishandeld werd omdat zij terug bij haar familie ging. Verzoekster heeft ten slotte steeds verklaard dat zij geboren is op 13 juni 1980 terwijl haar paspoort vermeldt dat zij geboren is op 13 juni 1978. Verzoekster heeft in België verklaard Safi Yaldah te heten; haar paspoort en huwelijksakte vermelden echter de naam Suhaila.

De uiteenlopende verklaringen van verzoekster met betrekking tot tal van essentiële onderdelen van haar relaas ondermijnen op ernstige wijze de geloofwaardigheid van het hele relaas. Dat verzoekster in haar verzoekschrift “(...) *wenst echter vandaag de waarheid te vertellen hoewel ze nog steeds met zeer veel moeilijkheden over haar verleden kan spreken.*” kan geenszins overtuigen. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn/haar asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt en dit vanaf zijn/haar eerste asielaanvraag. De argumenten van verzoekster dat haar echtgenoot ook banden heeft met de Japanse en Afghaanse autoriteiten ontslaat verzoekster niet van haar medewerkingsplicht. Verzoekster draagt immers zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen. Het feit dat verzoekster initieel bedrieglijke verklaringen aflegde en pas in de beroepsprocedure van haar tweede asielaanvraag de ‘ware’ versie van haar asielrelaas weergeeft, ondermijnt op fundamentele wijze de door haar aangehaalde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade. Zelfs indien nog enig geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas, *quod non*, dan nog kan worden vastgesteld dat zij haar echtgenoot heeft verlaten in 2008 en zij nog tot 2011 in Afghanistan heeft verbleven waardoor het niet duidelijk is wat de precieze aanleiding van haar vertrek uit Afghanistan was. Bovendien kan nog worden vastgesteld dat verzoekster aan de psychotherapeute waarbij zij in behandeling was, verklaarde dat haar tweede echtgenoot minder gewelddadig was dan haar eerste man en haar had erkend als zijn vrouw. Uit verzoeksters vroegere verklaringen blijkt evenwel dat zij nooit eerder verklaard zou hebben dat haar eerste man haar zou mishandeld hebben, en al zeker niet dat haar tweede echtgenoot minder gewelddadig zou zijn geweest dan haar eerste man. Door verzoeksters gebrekkige medewerking evenals omwille van haar tegenstrijdige verklaringen laat verzoekster de Belgische overheden in het ongewisse over waar en onder welke omstandigheden zij voor haar vertrek naar België leefde.

Verzoekster legt ook nog een aantal attesten neer waaruit moet blijken dat zij op gesprek gaat bij de organisatie “Woman’Do”. Dit rapport bestaat voor het grootste deel uit een samenvatting van haar asielrelaas waarbij bovendien, zoals *supra* reeds aangehaald, nog bijkomende tegenstrijdigheden worden vastgesteld. Dit attest werd bovendien opgesteld door een psychotherapeute, en niet door een arts of psychiater. In die zin kan dit attest de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas ook niet herstellen.

Hoe dan ook, verzoekster legt een paspoort neer waaruit zou kunnen blijken dat zij (ook) de Afghaanse nationaliteit bezit. Dit paspoort vermeldt eveneens dat het paspoort dient beschouwd te worden als een zakenpaspoort (*business passport*, p. 1) afgeleverd om zaken te doen in Azië, Europa en Amerika (p. 4). Het ontbreekt de Raad echter aan informatie over de draagwijdte van een zakenpaspoort, meer bepaald kan niet worden nagegaan in welke mate een dergelijk paspoort uitsluitend wordt afgeleverd aan de eigenlijke zakenman of –vrouw dan wel eveneens aan de partner/echtgeno(o)t(e) van voormelde. Bovendien en nog daargelaten dat meer informatie over de draagwijdte van een dergelijk zakenpaspoort verzoeksters reeds ongeloofwaardig bevonden relaas in een ander daglicht zou kunnen stellen, ontbreekt het de Raad eveneens aan informatie met betrekking tot de veiligheidssituatie in verzoeksters beweerde streek van herkomst indien zou worden aangenomen dat zij inderdaad afkomstig is uit Kapisa.

Het ontbreekt de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 6 oktober 2014 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig april tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER